

Satans Eden Nr. 230
Meldingen erklærer hvem du er Pt. 1
27. juli 2025 kl.
Brian Kocourek, pastor

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bøye hodet i bønn.

Nådige Fader, vi er takknemlige Herre for Ditt nærvær og for å kjenne Herre, at Du beveger deg i oss på en måte som forbereder oss på bortrykkelsen og hjemreisen, for kroppens forandring Herre, og vi vet at vi snart vil se alle disse menneskene rundt oss, og vi ber nå om at Du vil forberede våre hjerter i Jesu navn, vi ber, Amen.

Du kan sitte nå.

Jeg ville dele en e-post jeg fikk i morges. Jeg har nettopp mottatt den, og det vi gjør her er at jeg sender prekenen min lørdag kveld til bror Sem.

Han legger det ut 2 timer før gudstjenesten, slik at hvis folk vil studere hva jeg skal si, eller de kan dele skjermen og legge PDF-en på den ene siden og legge videoen på den andre siden. Så spesielt hjelper det folk på andre språk som ønsker å lytte til oss, men de vil virkelig vite hva vi sier, og slik at de har tid til å lese det, (de kan lese bedre enn de kan høre).

Så uansett, bror Bill fra Kongo DRC, han skrev: «*Bror Brian, dette er et profesjonelt studium, fordi det virkelig er for modne mennesker å vite at læren eller læren folket hadde, viser frukten av den tiden de lever i. Og ærlig talt, dette viser hvor mange som er borte fra det, fordi fruktene deres ikke samsvarer med den faktiske årstiden, hvor vi er, bare ved døren til oppstandelsestiden.*

*Jeg oppfordrer deg til å overveie følgende sitat som uttrykker det samme som du gikk gjennom i prekenen din. Fra **Jehova Jireh**, sa bror Branham. Og Guds Ånd har kommet fra rettferdiggjørelse til helliggjørelse og dåp i Den Hellige Ånd, at menigheten må være så nær og ånden, så Guds Ånd så fullkommen å virke i den menigheten at når gravsteinen kommer, vil den dekke den sammen og oppstandelsen vil komme og bort vil gå menigheten.*

Så Noah bygde arken, så fruktene av hans tjeneste var byggingen av arken. Og selv om han forkynte frelse i 120 år, var arken likevel sluttsteinen i hans tjeneste og kurs og deretter fangsten.

Og så, det samme med oss, vi har hatt rettferdiggjørelse, helliggjørelse. Du vet, baptistene har rettferdiggjørelse, og wesleyanerne har helliggjørelse og deretter dåpen i Den hellige ånd.

Og selvfølgelig har pinsebevegelsene det. Men når Den hellige ånd selv har kommet for å toppe det hele, går de glipp av det.

Og så, men vi har erkjent at det er som de kloke jomfruene og de tåpelige jomfruene. Forskjellen var at når de kloke jomfruene gikk ut for å møte ham, visste de at Gud er en ånd.

Og så tenkte de andre at det var det andre komme. Og de savnet ham. Og så har vi visst at tilsynekomsten er før kommet. Og så gjør det oss klare. Greit.

Denne morgenen vil vi fortsette vårt studium av Satans Eden, og dette vil være nummer 230. Denne morgenen vil vi fokusere våre tanker på hvordan din lære faktisk erklærer hvem du er.

Bror Branham sa i sin preken, **256 Guds eneste tilveiested for tilbedelse -- 65-1128M** *En gang vil sluttsteinen vende tilbake, hodet for det hele, og motta bruden til seg selv.*

Nå er det mye som sies i denne korte uttalelsen fra bror Branham. Og jeg har ofte sagt at folk haster gjennom sin lesning av bror Branham's prekener, og du går glipp av mye ved å gjøre det.

Det ville være bedre å lese en tanke om gangen og deretter meditere over den tanken enn å lese dem som en bok.

Bibelen bør leses på samme måte, en tanke om gangen. Og når du gjør det, begynner Gud å tale til deg på en måte du aldri har opplevd før.

I 2004, etter en uke med undervisning av prestene i Kinshasa Kongo DRC, kom flere prester bort til meg etter at møtene var over, og de sa: «*Hvis vi lærte én ting denne uken, lærte vi helt sikkert å lese biblene våre.*»

Nå kom det fra menn som hadde vært pastorer i mer enn 20 år, og de var akkurat i ferd med å finne ut hvordan de skulle lese biblene sine.

Nå er jeg takknemlig for at de har lært å lese biblene sine riktig, men de burde ha lært det for mange, mange år siden, før de begynte å være pastor i kirkene sine.

Men jeg er redd for at det meste av kristendommen faller inn i den samme feilen, der folk ikke vet at dette er Guds ord, og du ikke bare leser det som du ville gjort med en bok.

Det er med andre ord ikke en historie. Det er det ikke, fortell meg en historie mamma. Og så skal jeg lese ut av historieboken min som heter Bibelen. Og historieboken er en barnebok. Så hvis vi bare skal lese om det som historier. Den forteller deg ikke læren og slike ting som skjedde.

Den forteller deg bare disse små historiene. Det er fine historier, og de bygger opp troen din litt. Men de erklærer egentlig ikke hvem du er.

Du leser den en tanke om gangen, og når du er overbevist om at du forstår den tanken, leser du en annen tanke og gjentar prosessen igjen og igjen og igjen.

Men det er derfor vi kan ta 268 prekener fra bare én av bror Branhams prekener, og selvfølgelig har vi allerede forkynt 230 prekener om Satans Eden.

Fordi hver tanke som kom fra leppene til den bekræftede profeten, var Guds tanker, fordi Gud lovet å tale til oss munn til leppe, gjennom profeten han valgte.

5. Mosebok 18:18 sier *at jeg vil oppreise dem en profet blant deres brødre, lik deg, og jeg vil legge mine ord i hans munn;* (Så når han snakker, gjett hva? Gud taler,) *og han skal tale til dem alt det jeg befaler ham.*

Derfor sier han: Så sier Herren, fordi han hører det, og han taler det han hører. Og det var det han sa.

19 Og det skal skje at hver den som ikke vil høre...

Nå, hva betyr ordet lytte? Dette betyr å være nøye med. Men hvor mange mennesker gjør egentlig det med budskapet? Nå sier jeg ikke dere. Jeg sier til folk der ute som bare lytter til en kassett en gang i uken.

Og «vi gjorde vår religiøse plikt, og vi lytter til det båndet mens vi kjører nedover veien eller mens vi gjør andre aktiviteter». Og «så vi har egentlig ikke vår sjel av vår udelte oppmerksomhet til det som blir sagt.»

19 Og det skal skje at hver den som ikke vil høre på mine ord (gi akt på mine ord, som) *han taler i mitt navn, det vil jeg kreve av ham.*

Vel, hva heter han? Han sier: Så sier Herren.

20 Men den profet som drister seg til å tale, som en som forfalsker det, skal *driste seg til å tale et ord i mitt navn, som jeg ikke har befalt ham å tale, eller som taler i andre guders navn, han skal dø.*

Nå har vi alle sett pinseprester reise seg og si: «Herren viste meg dette, eller Herren viste meg det», og du hører det blant pinsevenner hele tiden. De får en følelse, og de tror det er Herren.

Vel, Han sier at den personen som gjør det, kommer til å dø, og det vil de. Og så, hvordan dør du først her? Du dør åndelig, så kommer du til å dø fysisk.

21 Og når du sier **i ditt hjerte**: *Hvorledes skulle vi kunne kjenne det ord som Herren ikke har talt?*

22 Når en profet taler i Herrens navn, **og det ikke skjer og det ikke skjer**, det er det Herren ikke har talt, men profeten har talt det overmodig, så **skal du ikke frykte for ham**.

Så når du har en pinseperson, kom bort til deg og si: "Hvis du tror på slangesæd, tar du feil, og du er dette og du er det." Bibelen forteller oss der at vi ikke skal være redde for dem, fordi Gud snakket om det.

Ok, så hva om vi hører profeten si noe som ser ut som det ikke har skjedd ennå, har vi rett til å utfordre den profeten?

Tross alt er det en hel kategori mennesker som ser ut til å tro at de har en rettighet og til og med vil bruke dette skriftstedet for å hevde den retten, for når alt kommer til alt, er dette Laodikea.

Så selv om profeten kan ha sagt noe og det ikke skjedde ennå, som Jesaja profeterte 700 år før Jesus, bør du være forsiktig med å utfordre denne gudsmannen.

Du bør bare sitte på den. Som bror Vayle sa, sett deg på den. Han sa at jeg ikke forsto evig helvete eller ikke evig helvete fordi jeg ikke forsto det.

Så han la den på hyllen. Vel, da forklarte bror Branham hvordan du ikke kan ha et evig helvete fordi du ikke har evig liv hvis du er i helvete, og alt som er skapt vil gå til grunne.

Derfor må vi få en endring. Å, jeg venter på den endringen.

Husk nå at profeten sa til oss: "Vi taler på en slik måte at noen grunner over det som er sagt, og andre går ut." Og i **Matteus 13** sa Jesus at han *talte i lignelser fordi noen mennesker ikke var ordinert til å forstå eller oppfatte.*

Og fra **The Unveiling of God 64-0614M P:13** *Det er en ting en gang ... Vi må si ting på en slik måte at det kan **tynnes ut**, (Ok, nå, det betyr ikke at du går på diett, og du lærer å bli tynn eller hva som helst, det betyr at massene, gruppen kommer til å bli mindre og mindre og mindre. Greit,) **kan det få noen til å gå ut**, (Vel, det er slik de tynnes ut. De går ut,) **kan det bringe noen til å gå ut, noen til å gå**, (Jepp, det er slik de tynner ut. De drar) **og noen å tenke over. Men det er gjort med vilje. Det må gjøres på den måten.***

Så hvorfor må det gjøres på den måten? Fordi ikke alle er ordinert til å tro på Guds profeter. Jesus fortalte to brødre på vei til Emmaus som hadde snakket om de siste hendelsene, at de ikke forstod. Og han sa: «*Dårer og sene av hjertet til å tro alt det profetene har talt!*

Hvis de hadde kjent profetene og gransket Skriftene, ville de ha funnet det som hadde skjedd, de hendelser som fant sted.

De ville ha sagt at der er det, rett foran oss, nøyaktig hva skriften sier.

Og en av de tingene som fikk de troende til å tenke over og forkaste, var der bror Branham sa:

Kirkens tidsalder Kapittel 9 - Kirkens tidsalder i Laodikea s:15 *Basert på disse syv visjonene, sammen med de raske endringene som har feid over verden de siste femti årene, FORUTSIER jeg (jeg profeterer ikke) at alle disse visjonene vil ha skjedd innen 1977.*

Og selv om mange kanskje mener at dette er en uansvarlig uttalelse i betraktning av at Jesus sa at 'ingen kjenner dagen eller timen'.

*Jeg opprettholder fortsatt denne **spådommen** etter tretti år fordi Jesus IKKE sa at ingen mennesker kunne vite året, måneden eller uken da Hans komme skulle fullføres.*

Nå er jeg glad for at han sa det. Vet du hvorfor? Jeg ser etter uken. Vi vet allerede at vi kan være innenfor året, og vi ser etter at den måneden skal forme seg på en slik måte at vi vet at noe definitivt kommer til å skje, og så vil vi vite den uken. Så, fordi han ikke sa uke, sa han dag. Greit.

*Så, jeg gjentar, jeg tror oppriktig og fastholder som en privat student av Ordet, sammen med guddommelig inspirasjon, at **1977 burde avslutte verdenssystemene** og innlede tusenårsriket.*

Nå ser selvfølgelig folk på det utsagnet og de leser det som en bok. Så de sier, vel, verdenssystemet har ikke endret seg.

Verdenssystemet har ikke forsvunnet. Og tusenårsriket er ikke her. Men det var ikke det han sa. Nå er det to ting her. Den ene er å avslutte verdenssystemene innen 1977 som fant sted den 15 august 1971, da Nixon tok oss bort fra gullstandarden.

Du skjønner, fordi når du er ute av gullstandarden, inflasjonen som bror Branham snakker om, endetidsdepresjonsdommen som kan finne sted, og alle disse andre tingene.

Han snakket ikke om verdens utdanningssystem, for det var ingen. Jeg mener hvert land har sin egen måte å undervise barna sine på.

Han kunne ikke ha tatt oss bort fra verdens helsesystem fordi hvert land har sitt eget, vi har en vestlig stil som bruker store legemidler ...

Helsevesenet i Øst-Europa bruker elektroniske behandlingsformer,

Nå har jeg blitt behandlet i Ungarn og fyren koblet meg til en datamaskin og gjorde denne analysen. Og jeg har blitt behandlet i forskjellige land som Polen hvor de brukte varme briller på ryggen min. Jeg har blitt behandlet der, og de gjorde det samme.

Så du skjønner, de har en elektronisk måte å finne ut hva som er galt med kroppen din. Greit, akkurat som vi bruker matten som ble utviklet i Russland, og i østblokknasjonene Øst-Tyskland og Litauen. Og det er en form for elektronisk helbredelse. Greit

Østens folk, hva bruker de? De bruker akupunktur. De bruker ikke legemidler. De bruker akupunktur og deretter bruker andre mennesker urtemedisin, og forskjellige andre verdensregioner bruker annen helsepraksis. Som at du drar til Sør-Amerika, og du har noen gamle mennesker som praktiserer medisin, og de blander sammen denne urten og blander denne urten, og du tar den og du føler deg bedre.

Og så er det andre former for helbredelsespraksis rundt om i verden. Så bror Branham snakket ikke om når alle disse forsvinner.

Han snakker om ett system, og det er gullsystemet, fordi 70 % av verdens valuta er knyttet til gull gjennom amerikanske dollar.

Så de finansielle systemene ble endret før 1977. Akkurat det han sa. Nå fortalte han oss dette

omtrent 30 år før det skjedde, som vi bemerket. Og han sa også at det ville innlede tusenårsriket.

Så, la oss se på punkt **#2**, hva betyr det nå å innlede noe? Vel, en vaktmester ... For å innlede noe må du *«møte dem et sted og bringe dem til deres sted»*.

Du må møte noen ved døren. Så tar de deg fra inngangen til døren, som er Kristus Ordet, (Han sa at han er døren), og så fører noen deg til ditt ordinerte hvilested.

Som en vaktmester på ballkampen, et teater eller et bryllup. De tar deg alle fra døren og de marsjerer deg til ditt forutbestemte sted.

Så å «innlede» snakker om retning og bevegelse mot et sted. Så han snakket om aktivitetene fra det punktet hvor verdenssystemene er ferdige, det vil være det ene skrittet etter det andre som en vaktmester leder deg ett skritt om gangen til ditt forhåndsbestemte sted.

Vi har sett gjennom læren at det er 86 ting som finner sted i løpet av Kristi Parousia-tid, og vi har gått gjennom 82 av dem og sett 82 av dem. Så vi har bare 4 trinn igjen. Det er slik jeg ser på det.

Og det stedet er selvfølgelig tusenårsriket vi er på vei mot. Så all aktivitet fører til årtusenet når verdens finanssystemer er avsluttet. Og vi har sett denne ene aktiviteten om gangen siden 1971.

Videre var denne uttalelsen basert på en spådom, og ikke en profeti. Så du ser at menneskene som ikke er ordinert til å forstå, totalt misforsto hva han sa.

Og så, basert på en misforståelse, avslørte de sin sanne natur og reagerte ondt mot Guds profet og dermed Gud.

Akkurat som på Noahs tid, trodde ikke folket på Noah før det begynte å regne. Så begynte de å banke på døren, men det var for sent, dørene var lukket.

Nå, da jeg leste for teksten vår i morges, sa bror Branham i **God's Only Place of Worship side 225: «En gang vil sluttsteinen vende tilbake, hodet for det hele, og ta imot Bruden til seg;»**Så sluttsteinen er Gud selv.

Og hvis du er observant, vil du finne at denne uttalelsen består av 5 punkter.

- I) Bror Branham begynte med å si: **"En gang"** - med andre ord, på et bestemt tidspunkt eller årstid, vil noe skje eller finne sted.
- II) Så sier han: **«Cap Stone skal komme tilbake.»**
Så vi ser at det er en annen hendelse. Tilsynekomsten må komme før kommet.
- III) **"For å motta noe"**. Så denne sluttsteinen kommer på et bestemt tidspunkt, og han skal motta en bestemt ting, og det noe kalles ...
- IV) **"Bruden"**. Og hvor skal denne bruden bli mottatt? Den sier:
- V) **«Til seg selv»**. Og Han er Ordet, så vi bør være i Ordet, og det er fokuset for Budskapet. **«For å erklære ham, (ordet) at han er her!»**

Og bare de kloke jomfruene så ham som er usynlig, og de andre så etter noe fysisk uten å forstå at det er forskjell på det som viser seg og kommer.

Så da profeten sa at det er forskjell på det å vise seg og det komme, burde vi alle ha sagt: *«Vent litt, stopp akkurat der.»* Hva sier han? Forskjellen mellom det som viser seg og det som kommer? Det er to forskjellige ord han sa, og det betyr to forskjellige ting. Så vi burde ha vært kloke nok til å vite, en klok jomfru nok til å vite, han sier noe som vi må fange.

Så la oss begynne med vårt første poeng i morges.

I) Ordet... **"En gang"**. Han sa: **«En gang»**. Med andre ord, vi ser på en bestemt tid eller årstid for at noe skal skje.

Forkynneren 3:1 forteller oss: **"For alt er det en tid, og en tid for alt under himmelen."** Men vi er ikke interessert i hver gang for alt. Vi ser etter hendelsene som fører oss til tusenårsriket. Mer spesifikt, spesifikke hendelser for en bestemt sesong.

Så da finner vi at årstiden må ha øremerker eller kjennetegn på distinksjon. Som vi ser om våren, sommeren, høsten og vinteren. Og vi har identifisert 86 av disse tegnene og hendelsene på hans tilsynekomst eller hans parousia.

Se nå, det er en viss sesong for planting, ok? Det er på ingen måte om vinteren, for først og fremst kunne du ikke engang komme i jorden. Det er for vanskelig.

Men det er en viss tid for å plante vinterhvet, som vil spire om vinteren under det tykke teppet av snø, og det er om høsten. Men hvis du vil plante mais, som vanligvis kommer ut rundt

oktober, november, må du plante den, i omtrent mars eller april, kan være mai, slik at den kommer i tide.

På samme måte med soyabønner og andre salgsvekster. Så det er en sesong for hver frukt. Med andre ord, noen frukter, de vokser faktisk ikke på den nordlige halvkule. Det er bare for kaldt. Men de vil vokse spesielt i varmere strøk.

Og vi har identifisert 86 av disse tegnene og hendelsene på hans tilsynekomst eller hans parousia.

Dette er tegn og hendelser, og de har alle karakteristiske øremerker som skiller dem fra hverandre.

Med andre ord, Israel måtte bli en nasjon, men det er annerledes enn det vil være rykter om krig, og det er annerledes enn det vil bli kriger. Så kriger og rykter om kriger.

Hvert av disse tegnene og hendelsene har visse egenskaper som vi er klar over og som vi kjenner og har brukt for å identifisere dem. Så vi ser at kjennetegnene identifiserer denne "innledende perioden".

Så vi må se og si, OK, hvordan kom Gud for å lede oss inn? Og vi ser at Han kom ned med et rop.

Greit, nå spurte noen meg, er ropet annerledes enn stemmen? Vel, det er det samme ordet. Den samme personen kom ned. Ordet kom ned, og det er bare et annet stadium av Hans nærvær.

Så vi er allerede i Hans Rop. Vi har allerede tatt imot Ham i Hans Rop. Vi ser på at Gud er her, og vi vet at det neste trinnet vil være Stemmen, og vi kommer til å være en del av den fordi vi er en del av Ropet. Greit, nå sier jeg ikke alle som hørte ropet, jeg sier alle som forsto ropet.

Hvert av disse tegnene og hendelsene har visse egenskaper som vi er klar over og som vi kjenner og har brukt for å identifisere dem. Så vi ser at kjennetegnene identifiserer denne "innledende perioden".

Og slik finner vi når vi undersøker **1 Peter 1:5-13** *Du som er bevart ved Guds kraft*. (Så det er noe som kalles Guds kraft som holder oss oppe. Og ifølge **Romerne 1:16** finner vi svaret. Guds Ord er Guds kraft).

Så hvis ordet er en kraft og vi holdes av kraften, så blir vi holdt av ordet. Det er skjoldet vårt.

Og det er *gjennom tro* (som bror Branham fortalte oss i sin bortrykkelsespreken, at "*tro er en åpenbaring, noe som har blitt åpenbart for deg.*")

Og denne reisen bringer oss *til frelse som er klare til å bli åpenbart* (eller avduket) *i den siste tid* (eller årstid). Legg merke til disse ordene, *forrige gang* snakker dette om *en tid som er epokegjørende og strategisk i sin betydning*, slik **Wuest** oversatte disse ordene. Vel, hvordan kunne det være episk? Det betyr at det er betimelig og strategisk. Det er satt i riktig rekkefølge. Se, vi har ikke Komme før Tilsynekomsten. Vi har Tilsynekomsten før det komme.

6 Og I gleder eder eder storlig, skjønt I nu en tid, om det er nødvendig, er tyngde ved mange prøvelser,

7 At prøvelsen av deres tro [eller åpenbaring], som er mye dyrebare enn gull som går til grunne, selv om gullet også må gjennomgå ildprøver, ...

Men DEN klargjør det med *"at du etter en slik prøve kan bli funnet for å få din tro (din åpenbaring) til stedet for lovprisning, ære og herlighet. ved Jesu Kristi åpenbarelse:*

Husk at ære er Doga. Mange mennesker har lovprist, de kommer til kirken, de synger sanger, og de sier, å, vi tilber Gud.

Men vet du hva, de har ikke æren. Og herligheten er Doga. Det er Guds meninger og verdier og dommer. Så deres tilbedelse er forgjeves.

Greit, men alt dette skjer. Vi kommer gjennom lovprisning først, vi begynner å gi tilbake *fruktofferet fra våre lepper, som er å prise Hans navn.*

Det er i **1 Johannes**. *Så ære...* Faktisk ordet *ære*, det betyr å ta din rett ordinerte plass. Med andre ord, vi finner vår plass.

Hvis vi er en kone, gjør vi visse ting fordi det er vår plass. Hvis vi er ektemann, gjør vi visse ting, det er vår plass. Av barn lærer vi å adlyde våre foreldre. Det er vår plass. Og så betyr ordet ære faktisk, som om du kommer ned midtgangen, betjenten beveger deg.

Du roser allerede når du går gjennom døren, og nå kommer du til ære. Du kommer inn i din plass. Og nå har du kommet til herlighetens sted, som er dine meninger og verdier og vurderinger, fordi Gud ikke kan ta deg i en bortrykkelse hvis du ikke tror på en bortrykkelse. Så Gud kan ikke ta deg til den andre siden, til tusenårsriket, hvis du ikke tror at det kommer

til å skje. Du er ikke til herlighetens sted. Og det står at dette finner sted ved Jesu Kristi åpenbarelse.

Husk nå at Jesus ba for 2000 år siden om at Gud ville gi oss sin herlighet slik at vi kunne bli ett akkurat som han er ett. Vel, det fant ikke sted før denne timen ved Jesu Kristi tilsynekomst. Det er bare så vakkert. Det er bare steg for steg. Og vi er på vei dit.

som I ikke har sett, og som I elsker, og som I selv om I ikke ser ham, men likevel tror, fordi han er her, men vi ser ham ikke med våre øine.

Han er ånd, *men likevel troende, du gleder deg med usigelig glede og* bare ikke synger pinsevenner om helliggjørelse eller rettferdiggjørelse, men snakker *med usigelig glede og full av herlighet:* Full av Doxa.

Med andre ord, du gjentar de tingene som Gud har vist oss. Å, det er vakkert, greit.

Å motta slutten (vårt resultat) av deres tro (åpenbaring), ja, frelsen (endelig utfrielse og frigjøring) av deres sjeler.

Denne frelse har profetene spurt og gransket flittig, de som profeterte om den nåde som skulle komme til eder,

Idet de gransket hva eller hvilken tid Kristi Ånd som var i dem, betød, når den på forhånd vitnet om Kristi lidelser (med andre ord, hans første komme),

*og herligheten som skulle følge (Hans annet komme der Han kommer i Herlighet – i Doxa). Til hvem det er åpenbart at de ikke for seg selv, men for oss, forkynte de ting som nå er forkynt for dere av dem som har forkynt evangeliet for eder, i hvilket Den Hellige Ånd selv ble sendt ned fra himmelen, som til og med englene ønsker å se nærmere på. Derfor, bind om deres sinns lender, vær edru og håp til enden på den nåde som skal åpenbares for deg, (når?) **ved åpenbaringen** (eller avdukingen) **av Jesus Kristus.**"*

Så har vi gått inn i en nåde, som ingen tidsalder før har forstått. Nå har de forstått en viss porsjon av nåde. Men å se denne nåden har åpnet sinnet vårt.

Så vi kan forstå tingene, fordi jeg kunne snakket akkurat nå, og hvis du ikke hadde et åpent sinn, ville du si at han bare forkynte en haug med gobbledygook.

"Jeg forstår ikke noe av det han sier", men du forstår, derfor har du en nåde som er brakt til deg. Og jeg kan gå inn på dette i **1 Korinterbrev** kapittel **1**, det snakker om *nåde, nåde være*

dere.

Og han snakker om at sinnet vårt ville bli gjort fruktbart, og det hele snakker om å ha den rette typen sinn.

Legg merke til her at vi ser at en nådens tid skal komme på tiden for Jesu Kristi åpenbaring. Og hva gjør denne nåden?

Den identifiserer åpenbaringen eller utfoldelsen, avdukingen av Jesus Kristus! Nåde vil da være et øremerke for dette budskapet eller denne åpenbaringen av Kristus. Mannen tar deg, fører deg inn, du gleder deg, du er der for bryllupet. Og du vet at du skal gå hjem til deg, men du vet ikke hvor. Og så tar han deg ned og han sier, her er den, denne midtgangen her.

Eller noen steder legger de en liten ting på enden av stolen slik at du vet at du skal gå dit øremerket er.

Og vi ser hva den nåden er. Det er åpenbaring. Og det kommer ved åpenbaringen av denne mektige Gud som er foran oss.

Legg merke til at **1 Peter 1:5-13** taler om en tid som er *epokegjørende og strategisk i sin natur* i henhold til Wuest-oversettelsen.

I vers **13** leser vi : «*Derfor, bind om deres sinns lender, vær edru og håp til enden på den nåde som skal åpenbares for dere ved Jesu Kristi åpenbaring.*»

Nå høres det rart ut som sier, *skal åpenbares for deg ved åpenbaringen*, fordi de begge sier det samme. Men faktisk vil den bli avduket for deg ved avdukingen. Så det vil bli gjort kjent for deg når du blir kjent.

Legg merke til her at vi ser at en nådens tid skal komme på tiden for Jesu Kristi åpenbaring. Og hva gjør denne nåden?

Den identifiserer Jesu Kristi åpenbaring! Nåde vil da være et øremerke for dette budskapet eller denne åpenbaringen av Kristus. Og gjett hva? Vi har allerede kommet så langt. Vi blir posisjons plassert. Vi venter på bryllupet.

Nå er årstiden veldig viktig for oss, og vi må vite og forstå hvilken årstid vi er i, fordi **hver årstid har spesifikke øremerker, identifiserbare egenskaper**, akkurat som hvert tegn og hendelse i Hans parousia. Derfor skal vi kalle dem frukt.

Hver sesong har spesifikke frukter som vil komme frem, og **du må vite hvilken sesong du er i, slik at du vet hvilke frukter du kan forvente.** Jordbær høstes i juni,

Du har ikke en jordbærfestival i desember. Du får ingenting. Kanskje en haug med import, men de pleier å ha jordbærfestivalen i juni.

Så hvis du skulle se etter jordbær i oktober, ville du gå glipp av jordbærhøsten. Det har allerede kommet og gått. Akkurat det samme som epler høstes best i september eller oktober, og hvis du ser etter dem i juni, vil du avvise frukten du finner, fordi den er for liten. Det er bare en liten kjerne, og du sier at jeg ikke kommer til å spise det.

Du må vite hvilke frukter som skal følge med hver sesong, og så planter du deretter, og du høster også på samme måte. Det er derfor vi bør handle så godt vi kan for å gjenspeile sesongen vi lever i.

Når man gransker **Salmene 1:1-4** *Salig er den mann som ikke vandrer i de ugudeliges råd og ikke står på syndernes vei og ikke sitter på de hånliges sete.*

2 *Men han har behag i Herrens lov, og han grunder på hans lov dag og natt.*

3 *Og han skal bli som et tre som er plantet ved vannelver, og som bærer sin frukt i rette tid, og heller ikke hans blad visner, og alt det han gjør, skal ha lykke.*

Med andre ord, Gud våker over deg.

4 **De ugudelige er ikke det,** *men er som agnene som vinden driver bort.*

Hva er vinden? *Hver doktrinevind.* At doktrinen driver folk ut, de bare vandrer.

Legg merke til at her finner vi at Gud sammenligner mennesket med et tre som **bærer sin frukt i rette tid.** men den forteller oss også *at de ugudelige ikke er det, men er som agnene som vinden driver bort.*«

Skriften forteller oss at vi må ha den rette frukten for den rette tiden.

Matteus 7:16-20 *Dere skal kjenne dem på deres frukter. Samler menneskene druer av torner eller fiken av tistler?*

17 *Således bærer hvert godt tre god frukt, men et fordervet tre bærer ond frukt.*

Og mennesker blir sammenlignet med trær vi så i **Salmene 1.** Så vi ser at hvis et menneske

er en Guds mann, vil han ha den rette læren. Hvis et menneske ikke er en Guds mann, vil han ha en gal lære.

Det er det den sier. *Hvis han er et godt tre, har han god frukt. Hvis han er et dårlig tre, har han dårlig frukt.*

18 *Et godt tre kan ikke bære ond frukt, og et fordervet tre kan ikke bære god frukt.*

17 *Således bærer hvert godt tre god frukt, men et fordervet tre bærer ond frukt.*

Og et godt tre kan ikke bære ond frukt, og et fordervet tre kan ikke bære god frukt. Du kan ikke forvente det av dem. De har det ikke.

19 *Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden.*

20 *Derfor skal I kjenne **dem** på deres frukter.*

Legg merke til at bror Branham fortalte oss at frukten er høytidens lære. Legg merke til to ganger at Jesus sier: «*Dere skal kjenne dem på deres frukter!*» Og hva er disse fruktene Jesus snakker om? Vi vet at Jesus sa:

«Som *et menneske tenker i sitt hjerte, slik er det, og fra hjertets overflod taler munnen.* Derfor, som et menneske er, skal han tenke og tale. Det er frukten hans. **Derfor viser fruktene hans hva han er**, akkurat som et eple som henger på et tre viser hvilken type tre det er.

Da Jesus ba disiplene om å passe seg for fariseernes surdeig, trodde de at han snakket om brød, men han snakket ikke om brød, han snakket om læren. Fariseernes lære.

Og derfor vil et menneskes lære erklære hva denne mannen er i sitt hjerte.

Fra **De salvede ved endetiden**, side 15, sa bror Branham, da han henviste til **Matteus 7**: «**Hva er frukten? Det er sesongens lære.**»

Så vi ser da at **årstiden er av avgjørende betydning for hvilken frukt som skal manifesteres.**

Så hvis vi hører folk bare snakke om pinsevelsignelsene helliggjørelse og rettferdiggjørelse og hvordan de roper og skriker og priser Herren og alle disse andre tingene, er de ikke i den tiden de skal være i. De er fortsatt i Laodikea-sesongen. Men bruden, sa bror Branham, hun er ikke i den tiden [Laodikea]. Hun er i den henrykkende sesongen. Vi er i oppstandelsestiden.

Det er der vi er. Det er der diskusjonen vår bør være på.

Og **siden frukten er høytidens lære, vil undervisningen også identifisere høytiden.** Høyre?

Se, *som et menneske tenker i sitt hjerte, slik er han.* Det er din frukt. *Slik er han,* er din frukt. Det du tenker er hva frukten din er.

Og hvis vi er i undervisningen, og siden **frukten er en lære om sesongen,** så vil undervisningen også identifisere årstiden. Så talen din vil identifisere hvor du skal. Oppstandelse, eller bare mase med alle om alt annet.

Så vi ser at årstiden har egenskaper som identifiserer den. Og disse egenskapene som vi ser på her, er frukten eller læren som blir presentert for folket.

Så da må vi spørre oss selv hvilke identifiserbare egenskaper bror Branham snakker om her, når han sier: **"En gang"**. En gang, hva? Og vi følger dette opp med ...

Punkt # 2) Legg merke til at han sa: **«En gang skal sluttsteinen komme tilbake.»**

Snakker vi om Hans nærvær eller snakker vi om hverandre og en haug med kjødelige ting?

Så vi trenger å vite, hva betyr ordet Capstone?

Så da ser vi på sesongen da Capstone skal komme tilbake. Og sluttsteinen omtales i Skriften med ordet "gravstein". Det er hodet for det hele som er Gud selv.

1 Korinterbrev 11:3 *Men jeg vil at I skal vite at enhver manns hode er Kristus, og kvinnens hode er mannen, og **Kristi hode er Gud.*** Så hodet på hodet på hodet er Gud. Så Gud er sluttsteinen, Han er hodet på hodet for å si det sånn.

Sakarja 4:4-7 *Da svarte engelen som talte til meg, og sa til meg: 'Vet du ikke hva dette er?' Og jeg sa: 'Nei, min Herre.'*

Da svarte han og talte til mig og sa: Dette er Herrens ord til Serubabel: Ikke ved makt eller kraft, men ved min Ånd, sier Herren, hærskares Gud.

Hvem er du, du store fjell? Foran Serubabel skal du bli til en slette, og han skal føre dens gravstein frem med rop og rope: Nåde: Nåde være med den!

Og så, din nåde, og nåde og nåde som du har, roper at han er her, han er her, han er her.

Så vi finner en veldig merkelig ting med tiden eller årstiden til gravsteinen. Folket vil være involvert i et **ROP!** Legg merke til, *rop, nåde, nåde til det!* og vi er involvert i et **ROP!**

Og deres rop vil gå ut som et **ekko** av **ropet som** roper: «*Nåde, nåde til det!*» Nåde, nåde til hva? Til **det!** **Til gravsteinen!**

Fra **Jesus holder alle sine avtaler** side 21, sier bror Branham: «*Etter hvert som det kommer nærmere og nærmere, kommer det negative og positive sammen, til de begge blir det samme. Og det er akkurat da menigheten og Ordet må være ett, som Jesus og Gud var ett, akkurat som "Gud var i Kristus og forsonet verden med seg selv."*

Og slik må Kristus være i menigheten, Ordets salvede, for å gjøre alt oppfylt. Og det er sluttsteinen som kommer over den siste kirkealderen.

Og fra **Paradokset s. 149** sa han: «*Se på, Luther, Wesley, Pinsen og Cap Stone, når kirken og Ordet blir det samme. Det samme, akkurat, perfekt.*»

Så, da bror Bill sendte meg det sitatet. Den sier det samme bare med forskjellige ord.

Så vi ser at tiden for sluttsteinen vil være preget av visse egenskaper - og disse egenskapene vil frembringe **ropet** i folket som roper: **"Nåde, nåde til det!"**

Husk nå at Grace vil være et øremerke eller et identifiserbart kjennetegn på Cap Stone-sesongen.

1 Peter 1:13 *Hvorfor bind om ditt sinns lender,* (Hva hvorfor binder du om dine lender? Det er fordi du skal gjøre deg klar til å løpe, ikke sant?)

Derfor, bind om ditt sinns lender, (Så dette er ikke våre lemmer der nede. De er lendene her oppe i tankene dine.)

Vær edru, og håp til enden på den nåde at vi skal bli ført til dere ved åpenbaringen ved Jesu Kristi åpenbaring .»

Det er **1 Tessalonikerbrev 3:13** hvor det står: *Han vil grunnfeste våre hjerter uklanderlige.* (Så hvem gjør det? Han gjør det. Hans nåde er å grunnfeste ditt sinn) *og i hellighet i Guds nærvær, ja, vår Fader, ved vår Herre Jesu Kristi Parousia (det er en tid).*

Så vi ser at vår hellighet ikke kommer fra noe vi kan gjøre, men ganske enkelt fra hva Gud (Ordet) sa om deg. Det betyr at vi mottar hans nåde.

Legg merke til hvordan bror Branham snakket om *«en tid da Cap Stone ville komme tilbake»*.

Og vi vet hva han fortalte oss at denne Cap Stone ville gjøre. Han sa:

«Det salvede Ordet, som er Kristus, ville komme blant Bruden og til og med gå inn i Bruden og gjøre henne til Ett med Faderen.»

Å, bare tenk på det, Hans nærvær blant oss har gjennomsyret oss. Det er som om du er et stykke papir og du legger det i vann, og det blir absorbert, absorberer IT vannet.

Det er det Gud gjør med Ånden. Og han sier i den hensikt å gjøre henne til ett med Faderen.

Det er **2 Tessalonikerbrev 1:7,10-12** *Og dere som er bekymret, hvil hos oss når Herren Jesus skal åpenbares fra himmelen med sine mektige engler, ... Når han kommer for å bli herliggjort i sine hellige,*

Da skal han komme for å bli herliggjort, da han kom ned med sine engler. På det bildet, ser du, etter at det fant sted, ble seglene åpnet. Han har kommet for å bli herliggjort i de hellige.

Legg merke til hvordan han kommer i **de hellige**. Det er da Guds sinn kommer inn i de hellige. Fordi, la oss innse det, Gud er ånd og han er, som du sa i filmen om de 10 bud, "det evige sinnet". Evig uendelig sinn.

Det er Guds doxa slik Jesus ba om at det skulle komme i **Johannes 17:20-22** *Og jeg ber heller ikke for disse alene, (jeg ber ikke bare for disse 12 disiplene), men også for dem som skal tro på meg ved deres ord. 21 forat de alle skal være ett, likesom du, Fader, er i mig, og jeg i dig, og jeg i dig, forat også de skal være ett i oss, forat verden skal tro at du har sendt mig.*

Hvordan er så Faderen? Han sier: Som du Fader er i meg. Hvordan skjer det? Fordi Gud er Guds ord og Doxa, var Guds fullstendige Doxa i Hans kar. Høyre?

Og jeg i deg, hvordan er han i deg, fordi alle sine gjerninger, sa han, jeg gjør ikke annet enn det Faderen viser meg å gjøre. Vi er i Faderen, Doxa og at de også kan være ett i oss. Det kommer til å skje med oss, for at verden skal tro at Du har sendt meg.

22 Og den herlighet som du gav mig, har jeg gitt dem, forat de skal være ett, likesom vi er ett.

23 Jeg i dem og du i mig, forat de skal bli fullkomne til ett, og forat verden skal kjenne at du har sendt mig og har elsket dem, likesom du har elsket mig.

24 Far, (det er her det hele kommer til. Og) Fader, jeg vil at også de som du har gitt meg, **skal være med mig hvor jeg er**, så de kan se min herlighet, som du har gitt mig, for du elsket mig før verdens grunnvoll ble lagt.

Det er så vakkert. Han var et slaktet lam før verdens grunnvoll ble lagt, og vi var samtidig forutbestemt til utvelgelse.

Punkt #3) Som er **"Å motta av oss får vi fra ham."** Og vi vet at denne mottakelsen av oss allerede finner sted. Og vi vet at Jesus ba om at det skulle skje for 2,000 år siden.

Og **han samler oss til seg** i henhold til **2 Tessalonikerbrev 2:1** **Nå ber vi dere, brødre, ved vår Herre Jesu Kristi komme** (det er en Parousia) **og ved at vi samler oss til ham**, Parousia, innsamling. Parousia, samling. Vi er samlet til ropet.

Og **Matteus 3:12** som han har i sin hånd, og han skal tømme sin etasje og **samle sin hvete i låven**, men agnene **skal han brenne opp med uslukkelig ild**.

Så, legg merke til tidspunktet for denne samlingen, skriftstedet forteller oss at det er rett før brenningen. Husk at i Laodikea **forteller Åpenbaringen 3:14** oss at kirkens mottakelse av ham ikke var så god. Han ble avvist og satt ut av sin egen kirke, og **han står ved døren og banker på og prøver å komme seg inn igjen**.

Og hvem er han? Han er **Ordet**, greit, men du har akseptert Ordet, og nå spiser du middag med Ham rundt Ropet.

Nå sier du hvordan hans egen kirke kunne avvise ham. Vel, Han er Ordet, og menighetene har forkastet Hans Ord. I Uganda blir prestene fortalt at de ikke kan nevne profeten som de hevder å følge.

Selv i min egen tjeneste nektet prester som hevdet at jeg veiledet dem å delta på møtene mine og boikottet til og med disse møtene fordi jeg ikke gikk gjennom dem, for disse møtene. De sier at du må komme til oss. Vi er de eldste i dette landet, du må komme til oss for å ha møter.

Og jeg sa at Bibelen sier at **Guds sønner blir ledet av Guds Ånd**. De blir ikke ledet av noen

eldre et sted.

Så jeg har sett denne sammenligningen på egen hånd. Bror Branham på samme måte, Jesus på samme måte.

Så vi ser bror Branham fortelle oss **at det er en bestemt tid da Cap Stone selv skal komme tilbake og motta eller samle en brud til seg selv.**

Og det er dette vi streber etter. Det er dette det handler om. Og hvordan tar han imot oss? Ved å frembringe i oss Hans åpenbarte Ord. (Hans Doxa manifestert). Vi er samlet til ham, og han er ordet, og du er et uttrykk for Kristus ordet.

La oss nå lese på s. **256 Guds eneste tilbedelsessted ... «En gang vil sluttsteinen vende tilbake, hodet for det hele, og ta Bruden til seg.**

som kvinnen er tatt fra mannen, en del av mannen. Genene til mannen er i kvinnen, det er det som gjør kvinnen.

Og det er slik Guds Ord er i Kirken, det som gjør Kirken til Bruden. Guds ord er i bruden. Greit.

Når vi nå begynner å se på denne uttalelsen, vil jeg at du skal legge merke til at bror Branham gir oss en liten biologileksjon her. Han skriver det naturlige med det åndelige som han ofte gjorde.

Og han fokuserer tankene våre på denne tanken om **Guds gener**. Han sier at kvinnen er tatt fra mannen, fordi hun faktisk er en del av mannen.

Hvor mange husker hvor bror Branham sa, at vi er Guds egenskaper? Husker du at han sa det? Han sa også at disse egenskapene var Guds tanker. Det er hans doxa. Så vi er Guds Doxa. Nå manifesterer vi den Doxa i oss.

Så han fokuserer tankene våre på denne tanken om **Guds gener**. Han sier at kvinnen er tatt fra mannen, fordi hun faktisk er en del av mannen.

Så kvalifiserer han dette ved å si "**Gener av mannen er i kvinnen**, og han kvalifiserer dette igjen ved å si, **det er det som gjør kvinnen ...** eller med andre ord, "**det er det som utgjør kvinnen.**"

Nå leste vi tidligere fra hans budskap med tittelen:

Jesus holder alle sine avtaler s. 21, sa bror Branham: *"Etter hvert som det kommer nærmere og nærmere, kommer det negative og positive sammen, til de begge blir det samme."*

Og så la han hånden opp på veggen og viste hvordan en skygge er litt uskarp. Men når du kommer nærmere, når hånden din kommer nærmere, begynner skyggen å se fingrene, og du ser ganske snart at den til og med er like stor når du er rett opp mot den. Sagt **blir de begge det samme**.

Så dette lyset som er Gud reflekterer på oss og når vi kommer nærmere og nærmere og nærmere lyset. Så du kan se et romskip gå opp og opp og opp, og han kommer nærmere og nærmere solen.

Du ser det ikke engang lenger, fordi alt du ser er lys. Det er det han snakker om.

Og det er akkurat da menigheten og Ordet må være ett, som Jesus og Gud var ett, akkurat som "Gud var i Kristus og forsonet verden med seg selv."

Og så, hvis Gud er i deg, så er Hans Doxa i deg. Å, det er vakkert.

Og slik må Kristus være i menigheten, Ordets salvede, for å gjøre alt oppfylt. Og det er sluttsteinen som kommer over den siste kirkealderen.

Og fra **Paradokset s. 149** sa han, *se, Luther, Wesley, pinse og (sluttsteinen når kirken og Ordet blir det samme.) Samme ting, akkurat, perfekt.»*

Så han lar oss vite at for at Bruden og Ordet skal være ett, og **Ordet er Gud**, så må vi ha de samme Genene som Gud, for å være Ett med Ham. Guds gener er Hans Ords egenskaper. Så vi er Hans ordegenskaper.

Og vi finner dette i Skriften når vi undersøker **1 Peter 2:6-9** på nytt *Derfor står det også i skriften: "Se, jeg legger i Sion en hjørnestein, utvalgt, dyrebare, og den som tror på ham, skal ikke bli til skamme."* Du kommer ikke til å bli forvirret.

Legg nå merke til at først var denne Cap Stone eller Headstone hjørnesteinen som ble avvist i Alpha-tjenesten. Og de som er utvalgte og troende vil heller ikke bli forvirret eller forvirret.

Glem ikke at Gud var i Kristus, og det de forkastet da de forkastet Kristus, var Gud som var i ham.

1 Peter 2:7 Derfor, for eder som tror: Han er dyrebar, men for dem som er ulydige, den sten som bygningsmennene ikke tillod, den samme er gjort **til hjørnet**.

Hvis du vil legge merke til det her, så han ikke at han er gjort til hjørnet, men han er gjort til hjørnets hode.

Mennesket Jesus kom i Alfa, og Han er Lammet som skal være på toppen av det hellige fjellet, det nye Jerusalem. Men over Ham vil være Ildstøtten som vil inneholde eller huse Gud selv. Den samme Guds Ånd var i Jesus som forsonet verden med seg selv og folk forkastet den. Men en håndfull troende tror det, og det kommer tilbake som **Cap Stone** eller Gravstein på denne timen.

Husk da bror Branham i **Statue av en perfekt mann** tegnet pyramiden og den begynner med tro og alle disse tingene, legg til dem og legg merke til at han så da Capstone da den kom ned, den forseglet faktisk alle disse tingene sammen. Greit, så Gud forsegler deg, har fullført arbeidet.

Nå ser du og ham, du ser på Gud, du ser på deg selv, du ser på deg selv, du ser på Gud. Med andre ord, du er ikke Gud, men du er en refleksjon, greit.

Og legg merke til at Peter sier: «**For dem som tror, er han dyrebar.**»

Og hvis han er dyrebar, er det dyrebart for ham å være her, for hvordan kan du si at han er dyrebar og så fornekte hans løfter og kalle det falsk lære eller bare en annen lære. Hvis Han er dyrebar, så burde selve tanken på at Han er her få deg til å glede deg med en usigelig glede og full av herlighet.

1 Tessalonikerbrev 2:19 For hva er vårt håp eller vår glede eller kronen eller gledens glede? Er dere ikke engang i **vår Herre Jesu Kristi nærvær i hans parousia?**» Så det er vårt håp, og det er vår glede, å være i Hans nærvær.

For dere som tror: Han er dyrebar, som er et gresk ord, **tim-e'**, som betyr at Han er **høyt verdsatt**, eller dere setter den høyeste verdi på Ham. **men for dem som er ulydige, den sten som byggmesterne ikke tillot, den samme er gjort til hjørnehodet.**

Ok, så vi ser at det må være et frø, eller Ord, eller "Lære" for en tid, og du må kjenne årstiden og læren for den årstiden.

Nå, hvis vi er i endetiden, så er det visse løfter som er for de utvalgte i denne timen.

Et av løftene er at vi er ordinert til å bli formet etter den førstefødte sønns bilde, og det er det hans lære, hans doxa, gjør for oss.

Nå er vi bare halvveis, men vi skal avslutte den i morges og hente den neste søndag.

La oss bøye hodet i bønn.

Nådige Fader, vi er takknemlige for prekenen og vi tror, Herre, at den bare er en refleksjon av hvem vi er, menneskene som vet at det er rettferdig, vi har Skriftene for det, Herre, en erklæring om at vi er små messiahetter. I Jesu navn ber vi. Amen.